

THOMAS SEEBECK

Thomas Johann Seebeck urodził się w 1770 w Reval (obecny Tallin) w rodzinie inflanckich Niemców.

W 1802 uzyskał dyplom w zakresie nauk medycznych na Uniwersytecie w Göttingen, jednak poświęcił się doświadczeniom fizycznym - od 1818 roku jako członek berlińskiej Akademii Nauk. Seebeck prowadził badania dotyczące głównie wzajemnych przemian ciepła i elektryczności, magnetycznego oddziaływania prądu elektrycznego, rozkładu temperatur w widmie światła widzialnego oraz polaryzacji chromatycznej.

W 1810 roku, po serii eksperymentów, Seebeck opisał efekt, jaki wywoływało działanie widma światła na tlenek srebra (I) w stanie nawilżonym. To odkrycie stało się jednym z kroków milowych dla rozwoju późniejszej fotografii. W tym samym roku fizyk opisał magnetyzm niklu i kobaltu.

Jako najważniejsze z odkryć J. Seebecka współczesna nauka uznaje opisanie w 1821 roku zjawiska nazwanego jego nazwiskiem. Zjawisko Seebecka dotyczy przepływu prądu elektrycznego w obwodzie zamkniętym, utworzonym z 2 różnych przewodów spojonych końcami, przy różnej temperaturze złącz. Jest to jedno ze zjawisk termoelektrycznych.